

РЕШЕНИЕ

№ 1075

гр. София, 24.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 24.01.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора
Тафров, като разглежда дело номер **9095** по описа за **2013** година докладвано
от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния
кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и
наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Териториална дирекция на НАП - С., чрез
юрисконсулт Начева срещу решение от 29.03.2013 г., постановено от Софийски
районен съд, Наказателно отделение, 19 състав по н.а.х.д. № 20871/2012 г. Със
съдебното решение е отменено наказателно постановление № F014951 от 12.10.2012
г., издадено от директор на офис Център на ТД на НАП С., с което на [фирма] е
наложена имуществена санкция в размер на 500 лв., на основание чл. 261, ал. 1 от
Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО), за нарушение на чл. 92, ал.2 от
ЗКПО.

Изложените в касационната жалба доводи са за допуснати нарушения на закона по
смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Възразява се срещу извода на районния съд за
маловажност на извършеното нарушение. Иска се от съда да отмени обжалваното
решение и да потвърди НП.

Ответната страна в касационното производство изразява становище за
неоснователност на жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е
неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на

страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК касационната инстанция е обвързана с посочените в жалбата пороци на решението. За валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон касационният съд следи служебно.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че [фирма] е следвало да подаде Г. по образец за финансовата 2011 г. в срок до 02.04.2012 г. Дружеството подало Г. на 31.08.2012 г. със закъснение от 152 дни.

От правна страна СРС правилно е приел, въз основа на събраните писмени и гласни доказателства, че търговецът е нарушил разпоредбата на чл. 92, ал. 2 от ЗКПО, съгласно която данъчно задължените лица подават годишна данъчна декларация по образец за данъчния финансов резултат и дължимия годишен корпоративен данък в срок до 31 март на следващата година в ТД на НАП по регистрация на данъчно задълженото лице. По делото е безспорно установено, че Г. е подадена от дружеството на 31.08.2012 г. или след срока, който е изтекъл на 02.04.2012 г.

Настоящата инстанция споделя изложените от първостепенния съд мотиви за наличие на маловажен случай. Преценката дали извършеното административно нарушение е маловажен случай се прави с оглед на засегнатите от деянието обществени отношения, липсата или незначителността на причинените в резултат от деянието общественоопасни последици, всички обстоятелства, при които деянието е намерило проявление в обективната действителност: време, място, обстановка на извършването му, начин и средства за осъществяването му, причините и условията, мотивирали извършителя да пристъпи към осъществяване на деянието, наличието или липсата на данни за други извършени нарушения. В случая, от извършеното нарушение не са настъпили вредни последици, същото е с ниска степен на обществена опасност, предвид това, че дружеството не е извършвало търговска дейност през 2011 г. и съответно не води до неотразяване на приходи. Правилно въззивният съд при преценка за приложението на чл. 28 от ЗАНН е взел предвид доказаното наличие на сериозно заболяване на управителя на ответното дружество и отсъствието му от страната за лечение в чужбина, през част от периода, в който процесната Г. е следвало да бъде подадена.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното, Административен съд София- град, I-ви касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 29.03.2013 г., постановено от Софийски районен съд, Наказателно отделение, 19 състав по н.а.х.д. № 20871/2012 г.

Решението окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.